

Vilniaus universiteto kraštotyrininkų ramuva – mūsų bendrijos pavadinimas, jos steigėjų susikurtas pagal Vilniaus miesto ramuvos pavyzdį. Žodis *ramuva* pradedamas mažąja raide, nes jis vartotas bendrine prasme, vietoj įkyriai brukamų sovietinių klubų (interklubo ir pan.). Buvo tikimasi, kad šis vilniškių judėjimas plėsis, visoje Lietuvoje rasis ramuvos.

Vėliau, sutriuškinus Vilniaus miesto ramuvą, VU kraštotyrininkų vadovai ėmė vengti viešai vartoti ramuvos vardą – ilgokai teko vadintis Vilniaus universiteto kraštotyrininkų klubu. Kai tuometė Kraštotyros ir paminklų apsaugos draugija formaliai suteikė mums klubo statusą ir paprašė vardo, buvo pasakyta: „Ramuva“, nes analogiškai rašytas „Sigmos“ specialaus konstravimo biuro kraštotyros klubo „Alkas“ vardas, folkloro ansamblių vardai ir pan.

Aišku, daugelis VU ramuviškių šios istorijos nežinojo ir rašė, kaip rado atėję į ramuvą (manydami, kad taip buvo visados) ar kaip daroma aplinkui. Tačiau tarpusavyje mes visada šitaip vadinomės ir klausdavome vienas kito „ar pirmadienį ateisi į ramuvą?“.

Dabar derėtų grįžti prie mūsų ramuvos ištakų ir vėl išdidžiai vadintis (ir rašyti) **Vilniaus universiteto kraštotyrininkų ramuva**